

φέρων ἐν ἑαυτῷ αἰσθημα τιμῆς καὶ, ἐκ περιεργείας ἢ ὅπως ἀκολουθήσῃ τὴν νοσητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπογῆς του, διατρέχων τὰ μᾶλλον ἐπιζητήτα τῶν συγγραμμάτων τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ὑποχρεοῦται ὅπως κλείσῃ καὶ κρύψῃ τὰ βιβλία του. Καὶ τίνας ἔνεκα τοῦτο; Διότι ἐνόμιον μυστικὸν προειδοποιεῖ αὐτῷ, ὅτι τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ ὅτε ἀξιούσιν ἐν μέρει ἢ οὐκ ἔτι τινὰ καλλονὴν, ἐκπλήττοντα ἀκαταπαύστως τὸν ἀνθρώπινον λόγον διὰ δημιουργημάτων ξένων ὅλως, κλονοῦντα τὴν φαντασίαν διὰ εἰκόνων ἀπειθῶν, ἀνακυκλῶντα λαληθῶς πᾶν τὸ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ βορβορώδες, διαχέουσι πανταχοῦ τὴν χειρίστην, τὴν ἐπικυνδυνωδεστάτην διαφθοράν, τὴν διαφθοράν, ἣν δὲν διακρίνει τις. Ἄς σκεφθῶμεν, Κύριοι, ὅτι ὑπάρχουσι μυστικάι μὲν, ἀλλὰ στεναὶ αἰσθήσεις τῆς ὁρέξεως πρὸς τὴν ἠθικὴν. Ἡ διαφθορά ἀπὸ τῆς καρδίας ἀναβαίνει εἰς τὴν διάνοιαν, ἐπίσης ὅμως καὶ ἀπὸ τῆς διανοίας καταβαίνει εἰς τὴν καρδίαν. Πᾶσαι τοῦ ἀνθρώπου αἱ ιδιότητες εἰσὶν ἀλληλέγγυοι καὶ τὸ κακὸν εἰσέρχεται εἰς τὴν ψυχὴν διὰ τε τῆς φαντασίας καὶ τῶν αἰσθησέων. Οὐχὶ λοιπὸν ἐξ ἀπλῆς προτιμήσεως φιλολογικῆς, οὐχὶ ἐκ ματαίας ὅλως περιεργείας τῶν ἀρχαίων πραγμάτων οἱ ἐγκριτότεροι νόες ὅλων τῶν αἰώνων ἐσύστησαν τὴν σπουδὴν τῶν ἀρχαίων γραμμάτων. Γινώσκουσι καλῶς, ὅτι εἰς τὰς διαχυεῖς καὶ εὐεργετικὰς αὐτὰς πηγὰς εὐρηται καὶ φυλάσσεται ἡ υἰεὶα τῆς ψυχῆς, διότι δὲν ἀγνοοῦσιν, ὅτι τὸ ὡραῖον γεννᾷ τὴν ὁρεξίν τοῦ ἀγαθοῦ, ὅτι ὁ ἀγαθὸς νοῦς ἀναρρῶνύει τὴν καρδίαν, ὅτι ἡ φαντασία ἐκζητεῖ εἰς τὴν ἀρετὴν τοὺς καθαρώτερους τῶν χαρακτηρῶν αὐτῆς, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅτι ἡ αἰσθητικὴ εἶναι ἡ λυδία λίθος τῆς ἠθικῆς, καὶ τὸ ἐρεκτικὸν δευτέρα τις συνειδήσις. »

Ε.

Μακαρίσωμεν ἐφάπαξ ἔτι τὰς σκιάς τῶν προγόνων ἡμῶν, κλίνωμεν δὲ ὡς ὑπὲρ ποτε τὸ γόνυ ἐνώπιον τοῦ μεγαλείου αὐτῶν! Οὗτοι παρὰ τῶν ξένων κρίνονται χαρᾶν ἀπόρητα κατὰ τῶν ἐπιθέσεων τῆς διαφθορᾶς τῶν σημερινῶν χρόνων καὶ βάλαμον προλαμψάνον τὴν καινικὴν σῆψιν. Ὅποιανὸς μὲν ἀξίαν φέρουσι δι' ἡμᾶς, μὴ εὕρισκομένους εἰσέτε εἰς τοιαύτην κατάστασιν; ἀξίαν ἀνεκτίμητον! Νήπιοι εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν, μορφούμενοι εἰς πολιτείαν καὶ εἰς ἔθνος, τὸν τύπον καὶ τὰς ἀρχὰς ἡμῶν ἐκζητήσωμεν εἰς τὰ ἀθάνατα κειμήλια τῶν προγόνων ἡμῶν· διότι ἐντὸς αὐτῶν εὕρισκόμεν ὅτι εἰς οὐδενὸς ἄλλου ἔθνους βίβλους ἀπαντᾶται. Μὴ στρέφωμεν δὲ πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῶν ἄλλων, εἰμὴ ὅπως διδασθῶμεν ἐκ τῆς παρακμῆς καὶ τῆς ἠθικῆς πτωχείας αὐτῶν, ἐρ' ἢν οἱ πλεῖστοι σήμερον γελῶσι, δικαιούντες τὸν Ἰουθενάλιον εἰπόντα.

Nil habet infelix paupertas durius in se
Quam quod ridiculos homines facit. . . .

Ἐὰν τὴν καρδίαν καὶ τὴν κεφαλὴν διατηρήσωμεν

ἀκμαίαν καὶ ἄτρωτον, καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἀπολέσαντες τυχόν, οὐδὲ ὑπὸ μαρasmus, οὐδὲ ὑπὸ βανάτου ἀπειλούμεθα. Ταύτης ὅμως διασφαρίσεως καὶ ἐκείνης ἐκτοπυμένης, βίον βιοῦμεν ἀδύωτον, καὶ μαινομένου τὴν ῥωμὴν περιβεβλημένοι, θέλομεν αἰσθανθῇ ἑαυτοὺς ἐκπίπτοντας καὶ καταρρέοντας, καθ' ἣν στιγμήν πιστεύσωμεν ἡμᾶς μᾶλλον σφριγόντας καὶ ἱκανούς, ὅπως παλαίσωμεν πρὸς πάντας, πρὸς τὸν θεόν, πρὸς τὴν ἠθικὴν, πρὸς πάντα νόμον καὶ πρὸς πᾶσαν δικαιοσύνην.

Προφυλαχθῶμεν λοιπὸν ἀπὸ τῆς συναφείας πρὸς πολιτισμὸν, ὅποιον οἱ σοφοὶ τῆς Εὐρώπης ἀπεικονίζουσι, καὶ μὴ ζητῶμεν εἰς βρώματα, ἐπεὶ ἐγκόντα ἀσθένειαν, τὴν τροφὴν ἡμῶν, ἡμεῖς ἔχοντες τράπεζαν θρέψασαν τοὺς Πατέρας τῶν Πατέρων ἡμῶν καὶ ζῶντας διασώσασαν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐπηρείας τοσούτων καὶ τοιούτων δεινῶν.

T. I. Φ.

ΠΕΡΙ ΠΤΗΝΩΝ ΤΙΝΩΝ.

—ο—

Σοφὸς τις Γάλλος, ἀσχολούμενος ἰδίως εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, ἐπεχείρησε νὰ πληροφορηθῇ πόσον κοιμῶνται τὰ πτηνὰ. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ κατορθώσῃ, καθυπέβαλεν ἑαυτὸν ἐπὶ τριάκοντα ἔτη εἰς ἰδιαίτεράν τινά δίαιταν, τὴν ὁποίαν πιθανόν πολλοὶ μὲν νὰ ὀνομάσωσι παράδοξον, ἀλλόκοτον, ἐκκεντρον, ἐγὼ ὅμως ἀποκαλῶ ἐπιστημονικὴν, διότι διὰ μόνον τῆς ἐπιμονῆς εἰς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας τελειοποιοῦνται αἱ ἐπιστήμαι.

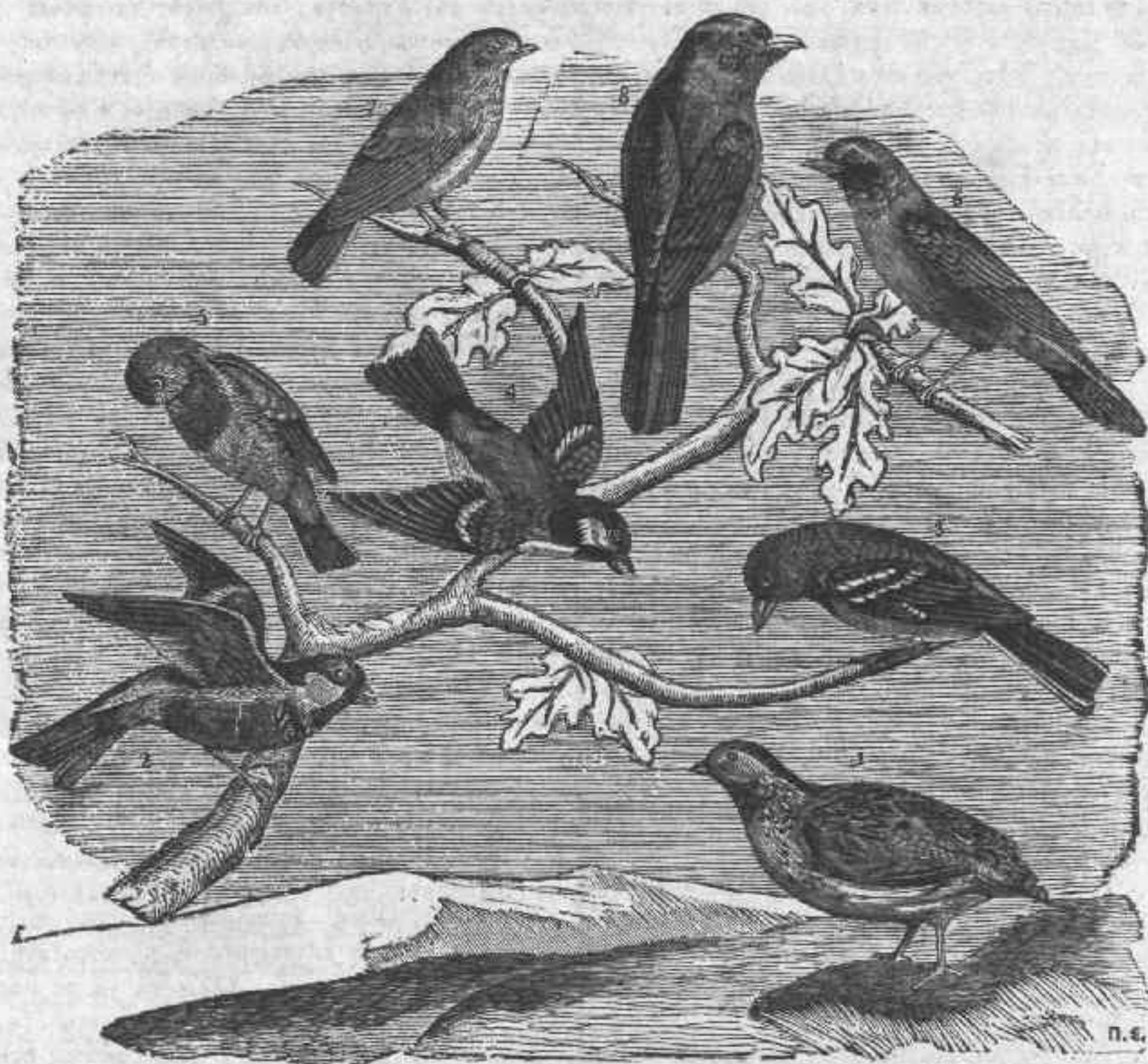
Ἐπὶ τριάκοντα λοιπὸν ἔτη, τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος, ἐκοιμάτο ἀμεταθέτως τὴν ἐξόχνην ὥραν τῆς ἐσπέρας, καὶ ἠγείρετο τὸ μεσονύκτιον διὰ νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν ἐγερσιν τῶν πολυαρίθμων πτηνῶν τοῦ κήπου του. Σημειωτέον δὲ ὅτι μετὰ μεγίστης ὑπομονῆς εἶχε κατορθώσῃ νὰ μάθῃ τὰς συνηθείας των, καὶ νὰ ἐκτιθασσεύσῃ μάλιστα τὰ μᾶλλον ἄγρια, περιποιοῦμενος, καὶ τρέφων, καὶ φιλοφρονῶν αὐτά. Ἐπὶ τοσούτον δὲ ἐξωκειώθη μετ' αὐτῶν, ὥστε τὰ ἐπεσκέπτετο ἐντὸς τῶν φωλεῶν των, ἠγγίζε τὰ ὦα καὶ τοὺς νεύσους των, καὶ ἐδέχετο τὰς ἐπισκέψεις των.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ σοφὸς Γάλλος ἐπληροφόρηθη τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐξηγείρετο ἕκαστον πτηνόν.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις εἰς ἃς ἐπεδόθη ἀπὸ τῆς 1 (13) Μαΐου μέχρι τῆς 6 (18) Ἰουλίου 1846, τὰ ὁκτὼ εἶδη τῶν πτηνῶν ἅτινα παρίστανται ἡ παρούσα εἰκὼν ἐξεγείρονται ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ Ὄρτυξ, ἀπὸ τῆς δευτέρας καὶ ἡμιστείας μέχρι τῆς τρίτης ὥρας.

2. Τὸ Στρουθίον, ἀπὸ τῆς πέμπτης μέχρι τῆς πέμπτης καὶ ἡμιστείας.

Πτηνά.

3. Ἡ Σπίζα, ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τῆς μιᾶς καὶ ἡμισείας.

4. Ὁ Μελισσοφάγος, ἀπὸ τῆς πέμπτης μέχρι τῆς πέμπτης καὶ ἡμισείας.

5. Ἡ Ὑπολαίς, ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς τρίτης.

6. Ἡ Πυραλίς, ἀπὸ τῆς τρίτης μέχρι τῆς τρίτης καὶ ἡμισείας.

7. Ὁ Τρόχιλος, τὴν τετάρτην ὥραν.

8. Ὁ Κόσσυφος, ἀπὸ τῆς τρίτης καὶ ἡμισείας μέχρι τῆς τετάρτης.

Ἡ σπίζα λοιπὸν ἐγείρεται πρωϊαίτερον, τὸ δὲ στρουθίον καὶ ὁ μελισσοφάγος βραδύτερον ὅλων τῶν ἄλλων ἐπὶ τὰ πτηνῶν· τίς ἐπίστευεν ὅτι τὸ πειναλέον καὶ κλεπτικὸν στρουθίον εἶναι τοσούτῳ ὀκνηρὸν;

Καθὰ ὁμῶς μανθάνομεν παρὰ τοῦ σοφοῦ ὀρνιθολόγου, ὁ γενικὸς αὗτος κανὼν ἔχει καὶ ἐξαιρέσεις· δηλαδή, πολλάκις τὰ ἀνωτέρω πτηνὰ ἐγείρονται πρὸ τῆς ὁρισμένης ὥρας. Ποῦθεν ἄρα τοῦτο; ἰδοὺ τί λέγει ὁ παρατηρητής·

« Τὴν 4 (16) Ἰουνίου 1846 ἡ ὑπολαίς καὶ ὁ κόσσυφος ἤρχισαν νὰ κελαδῶσι περὶ τὴν δευτέραν ὥραν καὶ ἡμισίαν τῆς αὐγῆς. Ἀπορήτας διὰ τὸ ἐκτακτὸν τοῦτο, ἐπεσκέφθην τὰς φωλεὰς τῶν, καὶ εἶδον τοὺς νεοσσούς αὐτῶν ἐξεληθόντας τῶν ὠν. Ὑπέβρεσα λοι-

πὸν κατὰ πρῶτον ὅτι διηρμήνευον οὕτω τὴν πατρικὴν καὶ μητρικὴν χαρὰν τῶν· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπείσθην ὅτι ἐλανθανόμην· διότι παρατήρησα ὅτι τὰ πτηνὰ ταῦτα ἐξηγείροντο μίαν καὶ ἡμισίαν ὥραν πρὸ τῆς συνήθους διὰ νὰ θρέψωσι τὴν νέαν τῶν οἰκογενεῖαν. Τὰ ἐόλεπον τῇ βοήθειᾳ τοῦ φωτός τῆς σελήνης, ἀναζητοῦντα ἕντομα καὶ ἄλλην τροφήν διὰ τοὺς νεοσσούς τῶν. »

Τὴν 26 Ἰουνίου ὁ σοφὸς ὀρνιθολόγος παρατήρησε τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸν ὄρνυγα.

Ἄς θαυμάσωμεν τὸ θαυμάσιον τῶντι ἔνθεον τῶν πτηνῶν τούτων, ἅτινα θυσιαζοῦσι τὴν ἰδίαν ἀναπαυσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας τῶν καὶ χάριν τῶν μικρῶν αὐτῶν νεοσσῶν, καὶ ἅς μιμηθώμεν ὅλοι τοῦ θεῖου τοῦτο παράδειγμα!

Ἐνίοτε δὲ ἐξεγείρονται καὶ πρὸ τῆς ὥρας ἀπατιώμενα· ὑπολαίς τις ἤρχισε νὰ κελαδῇ ἡμισίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐκλαβοῦσα τὴν λάμψιν φανοῦ κειμένου παρὰ τὸ παραθυρὸν ἀντὶ τῆς λάμψεως τοῦ ἡλίου. Ἐννοήσασα ὁμῶς τὴν ἀπάτην τῆς ἐκοιμήθη ἐκ νέου.

Γνωστὸν προσέτι εἰς ὅλους ἡμᾶς ὅτι οἱ ἐντὸς κλωθῶν κόσσυφοι κελαδοῦσι καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν τῆς νυκτός ἅμα ἰδόντες φῶς. Ἀνταποκρίνονται δὲ πολλάκις καὶ οἱ ἐκτὸς κλωθῶν, οὐχὶ ὡς βλέποντες φῶς,

ἀλλὰ παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ κελαδήματος τῶν πρώτων.

Περὶ τῆς ἀηδόνος ὁ Γάλλος ὀρνιθολόγος οὐδὲν λέγει· ἴσως διότι πάντες γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἐξαιτία αὕτη μελωδὸς ἀρχίζει νὰ κελαδῇ ὅταν κοιμηθῇσι τὰ ἄλλα πτηνὰ καὶ ἐρῶς ἢ θήλεια ἐπιδάξει, διὰ νὰ τέρψῃ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν ἀνακουφίσῃ, οὕτως εἰπεῖν, ἀπὸ τῶν κόπων τῆς· ἀλλ' ἅμα γενομένης τῆς ἐκκολάφσεως, τὸ κελάδημα παύει, διότι τὴν ὥραν καθ' ἣν διεσκορπίζοντο πανταχοῦ αἱ μελωδικαὶ στροφαὶ τῶν, ἀναλίσκουσι καὶ πατὴρ καὶ μήτηρ εἰς ἀναζήτησιν τροφῆς διὰ τὰ μικρὰ τῶν.

Ὁ δὲ Αἰλιανὸς ἰδοῦ τί λέγει περὶ τοῦ ὕπνου τῶν ἀηδόνων·

« Λέγει· Βασιόδος, τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν. Τὴν δὲ » χειλιδόνα οὔτε εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν, καὶ ταύτην δ' ἀπολωλεμένην τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν » δὲ ἄρα ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ πάθος, τὸ ἐν » θράκη κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκεῖνο » τὸ ἄθεσμον. »

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΨΗΛΟΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΡΕΩΝ καὶ ἄλλων θέσεων.

—ο—

Τὸ ὑψηλότερον πάντων τῶν ὀρέων τῆς γῆς εἶναι τὸ ἐν Θιβέτῳ τῆς Ἀσίας Τσχαμουλάριον τῆς Χιμαλάας, ὅπερ ὑπέρκειται 8,579 γαλλικὰ μέτρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ὑπερβαῖνον σχεδὸν τετρακίς τὸ ὑψηλότερον τῆς Ἑλλάδος ὄρος, ἦτοι τὸν Ταῦγετον, ἐξέχοντα μόλις 2,409 μέτρα. Τούτῳ ἔπονται τρία ἕτερα ὄρη τῆς Ἀσίας πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑψηλοτέρου τῆς Ἀμερικῆς ὄρους, δηλαδή τὴν τοῦ Χαῦαμπίου ἔχοντος 7,695 μέτρων ὕψος. Μετὰ τοῦτο ὡσαύτως, εἰκοσιτέσσαρα ὄρη τῆς Ἀσίας καὶ δεκαοκτὼ τῆς Ἀμερικῆς πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὸ ὑψηλότερον τῆς Εὐρώπης ὄρος, δηλαδή εἰς τὸ ἐν Πεδεμοντίῳ Λευκὸν ὄρος τῶν Ἀλπεων, ὅπερ ὑπέρκειται 4,797 μέτρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Τούτῳ προσέτι ἔπονται ἕτερα ἑννέα ὄρη, ἐν εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ δύο εἰς τὴν Εὐρώπην πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὸ ὑψηλότερον τῆς Ἀφρικῆς ὄρος, τὸ ἐν Ἀθουσαινίᾳ Γεῶσθ, ὃ μόλις ὑπέρκειται 4,588 μέτρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Τὸ ὑψηλότερον τῶν πυριπνῶων τῆς γῆς ὀρέων εἶναι τὸ ἐν Ἀμερικῇ Ἀντίσανον ἀναβαῖνον εἰς 7,315 μέτρα, ἐνῷ ἡ Αἶτνα τῆς Σικελίας φθάνει μόλις εἰς ὕψος 3,337, καὶ τὸ ἐν Ἀσίᾳ Ἀδατσχὰ εἰς 2,923. Ἐν δὲ τῇ Ἀφρικῇ τὸ ὑψηλότερον τῶν πυριπνῶων ὀρέων εὐρίσκεται ἐν τῇ Βορβονεῖᾳ νήσῳ ἔχον ὕψος 2,310 μέτρα.

Τὰ ὑψηλότερα τῶν κατωκημένων τῆς ὑψηλίου μερῶν ἀπαντῶνται ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀσίᾳ, μεταξὺ δὲ τούτων ὑψηλότερον πάντων ἐστὶν ἡ ἐν Ἀσίᾳ κώμη Λάδα, ὡς κειμένη εἰς ὕψος 4,786 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· ταύτῃ δὲ ἔπεται τὸ ἐξ αὐτοχθόνων οἰκούμενον χωρίον τῆς Ἀμερικῆς Τάκορα, ὃ κεῖται εἰς ὕψος 4,344 μέτρα. Τούτῳ δὲ πάλιν ἀκολουθοῦσι δέκα ἕτερα πολίχνη καὶ πόλεις πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐν Ἀγίῳ Βερνάρδῳ μονῆς, τῆς ἀνυψουμένης 2,191 μέτρα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καὶ ἡτις εἶναι τὸ ὑψηλότερον τῶν κατωκημένων τῆς Εὐρώπης μερῶν. Τὸ δὲ ὑψηλότερον τῶν τῆς Εὐρώπης εἶναι τὸ κατὰ τὰς παραθαλασσίους Ἀλπεὶς χωρίον τοῦ Ἀγίου Βερνάρου, κείμενον εἰς ὕψος 2,040 μέτρων. Ἐκ δὲ τῶν διασήμων τῆς Εὐρώπης πόλεων ἡ Μαδρίτη κεῖται εἰς ὑψηλοτέραν πάντων θέσιν, ὡς ὑπερέχουσα 608 μέτρα τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ὁ ἐν Ἀγκομάρτῃ ταχυδρομικὸς σταθμὸς ἐδρεύει εἰς ὕψος 4,792 μέτρων, καὶ ὁ ἐν Ἀπὼ σταθμὸς εἰς ὕψος 4,376 μέτρων· ἀλλὰ δὲν διαμένει ἐκεῖ ἢ ἐπὶ τινος μόνον μῆνας τοῦ ἔτους.

Τὸ εἰς ὑψηλοτέραν θέσιν πάντων τῶν τῆς ὑψηλίου φρουρίων εἶναι τὸ ἐν Ἀσίᾳ Σχελειούρ, ὃ κεῖται εἰς ὕψος 3,171 μέτρων.

Ὁ ἐξ ὑψηλοτέρας θέσεως καταρρέων πάντων τῶν τῆς γῆς καταρράκτων, εἶναι ὁ ἐν Πυρηναίοις λεγόμενος Καταρράκτης τοῦ Γαθαρνίου, ὅστις καταπίπτει ἐξ ὕψους 411 μέτρων, ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, καὶ 1,300 ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Τούτῳ δὲ ἔπονται ἕτεροι τέσσαρες ἐν Εὐρώπῃ καταρράκται πρὶν ἢ καταβῶμεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξ ἧς καταπίπτει ὁ ὑψηλότερος τῆς Ἀμερικῆς καταρράκτης, δηλονότι ὁ τοῦ Τυκουενδάμα οὗ τὸ ὕψος μόλις φθάνει εἰς 175 μέτρα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς. Ὁ δὲ Νεῖλος καταπίπτει ἐξ ὕψους δύο μόνον μέτρων.

Ἡ εἰς ὑψηλοτέραν τῆς ὑψηλίου θέσιν κειμένη λίμνη εἶναι ἡ ἐν Ἀσίᾳ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Μανοσοροβάρ, 4,421 μέτρα ἀπέχουσα ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Τὸ ὑψηλότερον μέρος καθ' ὃ ἀπαντῶνται λειχῆνες εἶναι 5,458, δένδρα δὲ 4,000 μέτρα ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν θέσεων ἐν αἷς μέχρι τοῦδε εὐρέθησαν λείψανα ὀρυκτῶν ὀστρακοδέρμων, εἶναι 4,500 ὡς ἐγγίστα μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Τὸ ὑψηλότερον δὲ μέρος ἐφ' ὃ μέχρι τοῦδε ἡδυνήθησαν νὰ ἀναβῶσιν οἱ περιηγηταί, εἶναι ἡ θέσις τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ὄρους Χιμβοράτσου ὅπου ἔφθασεν ὁ περικλεὴς Ὑμβοῦλδος, δηλ. εἰς ὕψος 5,914 μέτρων, ὃ ἐστὶ μέχρι σχεδὸν τῆς κορυφῆς αὐτοῦ ἡτις κεῖται 5,955 μέτρα ἀνωθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Ἡ ὑψηλοτέρα τῶν ἐπὶ ὀρέων ἀπαντωμένων διόδων ἐστὶν ἡ ἐπὶ τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ὄρους Δίσκα-Κασάδα, ἡτις εὐρίσκεται εἰς ὕψος 4,671 μέτρων ἀπὸ